

TEKUĆA PRIVREDNA KRETANJA

PRVI PODACI NADAHNJUJU OPTIMIZMOM

Vrlo brzo je prošlo prvo tromesečje ove godine i pred nama su već i prvi podaci o ovogodišnjem privrednim kretanjima. U složenim uslovima privređivanja za ovu godinu smo planirali ambiciozne zadatke i LPS 1985 opredelili mere i aktivnosti za izvršenje istih. Već pomenuti prvi podaci o tekućim rezultatima poslovanja daju nam dodatne podsticaje za postizanje planskih ciljeva na svim sektorima. Samo ispunjavanjem svih moći ćemo sa ostvarenim dohotkom dokazati pravilnost donetih odluka o relativno visokom povećanju isplaćenih tekućih akontacija ličnih dohodaka.

Ostvareni fizički obim proizvodnje na početku godine bio je skromniji od planiranog povećanja za ovu godinu od 7 odsto. Veći kapaciteti izrade gornjih delova obuće i napredak u pripremi i snabdevanju proizvodnje omogućili su brže kretanje montažnih traka a time i više rada i porast produktivnosti. U tom razdoblju još je dolazilo do zastoja u pojedinim radnim jedinicama koji su bili posledica zastoja ili smetnji u pripremi i snabdevanju proizvodnje. Da bismo postigli bolje uspehe, moramo zastoje smanjiti odnosno tamo gde se ne mogu dovoljno rano otkloniti, pronaći zamenu. Više treba raditi na kvalitetu proizvodnje jer nam svaki proizvod lošije kvaliteta umanjuje dohodak.

Izvoz se odvija u okviru planiranog. Fizički obim izvoza je jednak prošlogodišnjem u istom periodu. Delimično se izmenila struktura u korist klinškog izvoza. Možemo povoljno oceniti porast prosečne prodajne cene naših proizvoda u izvozu. Uprkos visokom obimu izvoza i nadalje se suočavamo sa teškoćama u oblasti uvoza, jer se naša uvozna zavisnost povećava kada je u globalu uporedimo sa uvoznim potrebama i obimom udruživanja sa domaćim dobavljačima.

U januaru je prodaja na domaćem tržištu bila vanredno povoljna, ali se njen porast u februaru i martu u odnosu na

prošlu godinu smanjio. Uprkos svemu očekujemo da će u tromesečju biti veća nego u istom periodu prošle godine. Zasada su naše prodavnice dobro snabdevene obućom za prolećnu i letnju sezonu što mora dati dohodkovne efekte u narednom periodu.

U sadašnjim uslovima privređivanja od izuzetnog je značaja sa kakvim angažovanim sredstvima raspolazemo u svim vidovima poslovanja. Unutar njih bitne su zalihe i upravo za njih na osnovu smernica LPS 1985 donosimo operativne planove u njihovoj visini. Prvi podaci ukazuju na realno smanjenje, zasada u većoj meri samo zaliha materijala a u manjoj meri u proizvodnji u toku i zaliha gotovih proizvoda, kod zaliha trgovinskog materijala u prodavnicama gde je prva dva meseca bilo manje snižavanje u parovima a veće očekujemo u narednim mesecima i to zahvaljujući povećanoj prodaji.

Dok ovo pišem, još nam nisu poznati finansijski rezultati. Vrednost ukupne realizacije u prva dva meseca bila je veća za 93 odsto. Očekujemo i tako visok porast troškova jer se ulazne cene materijala konstantno povećavaju. Koliki će biti porast dohotka? Zasada na ovo pitanje nije moguće dati odgovor, ali znam samo to da mora biti vanredno visok da bismo sa ostvarenim dohotkom sankcionisali relativno visoko povećavanje akontacije ličnih dohodaka.

U prva dva meseca ostvarili smo prosečni neto lični dohodak u visini 31.300 dinara što je za 73 odsto više nego u istom periodu prošle godine. Nakon usvojenih izmena Pravilnika o osnovama i merilima za raspoređivanje čistog dohotka i raspodelu sredstava za lične dohotke i druga lična primanja, u februaru je ostvaren još viši prosečni lični dohodak i to 34.656 dinara što predstavlja povećanje za 81 odsto u odnosu na februar prošle godine. Sama visina ličnih dohodaka nije tako visoka kao što to pokazuje postotak porasta. Verujem da svi želimo da imamo još veće a to će biti moguće samo ako sa više i kvalitetnijim radom ostvarimo bolje efekte. To, naravno, znači da će viši lični dohodak dobiti onaj ko svoj rad obavlja kvalitetnije u svakom pogledu. To opredeljuje i izmene Pravilnika o osnovama i merilima za raspoređivanje čistog dohotka i raspodelu sredstava za lične dohotke. Smatram da su zbog toga neshvatljive težnje odnosno zahtevi da se varijabilni deo ličnog dohotka deli odmah nezavisno od učinka.

U OOUR-u „Obuća“ u ovom razdoblju primenjuje se privremena odluka o merilima za obračun akontacija ličnih dohodaka. Sada nam je poznato dejstvo novih merila i ponovo se treba dogovoriti o predloženim izmenama Pravilnika o osnovama i merilima za raspoređivanje čistog dohotka i sredstava za lične dohotke i zajednički uskladjene ponovo predložiti na usvajanje na referendumu.

Prvi podaci o privređivanju u ovoj godini nadahnjuju nas izvesnim optimizmom. Baš to treba da bude motiv za dalje poboljšanje rada, a time i efekata rada. To, doduše, važi za

sve i naročito za sektore u kojima u prvim mesecima ove godine zaostajemo za usvojenim planskim obavezama.

Franc Grosič,
predsednik KPO

U OVOM BROJU

- ... Predstavници privredne komore
- Priznanja za požrtvovanost
- Zbor kolektiva AFIS
- Kupac ili administracija
- Gde kupujemo kožu?
- Uvijek kriv netko drugi!
- Naš odnos prema radu
- Kakav je naš odnos prema radu i radnoj disciplini?
- Nešto o Bosni
- Peko u Sarajevu
- Kako se radi u Ormožu?
- Ritam radnog dana u Trbovlju
- Dolžanova klisura — svetska geološka zanimljivost
- Priznanje našem modelaru
- Šta staviti na prvo mesto u prodavnici — kupca ili administraciju
- I ove godine ćemo leto-vati ...

POSETILI SU NAS

... PREDSTAVNICI PRIVREDNE KOMORE

U četvrtak, 14. marta, našu Radnu organizaciju je posetio Marko Bulc, predsednik Privredne komore Slovenije. Organizovan je razgovor predstavnika kožarske i kožarsko-priredjivačke industrije u kome su učestvovali predstavnici slovenačkih preduzeća, članice Opšteg udruženja kožarske i kožarsko-priredjivačke industrije: Planike, Alpine, Utoka, Industrije usnja Vrhnika, Konusa, Koteks-Tobusa, Fabrike kože iz Slovenj Gradeca i „Peka“. Predstavnici preduzeća su opozorili na neka nerešena pitanja, u prvom redu na sve manje izvozne premije i probleme u vezi sa uvozom sirovih koža. Upoznali su predsednika Privredne komore i sa rezultatima poslovanja i teškoćama u proizvodnji kao i sa problemima u vezi sa uvozom mašina za modernizaciju tehnologije.

Predsednik PK i gosti razgledaju proizvodnju u našim pogonima.

Marko Bulc, predsednik Privredne komore Slovenije, u razgovoru sa Avgustom Knificem i Vilijem Globočnikom.

USPOMENA SVEČANO U TRBOVLJU

Prvog juna 1924. godine OR-JUNA je inscenirala jednu od svojih najvećih povorki. Pod izgovorom da će u Trbovlju razviti zastavu, pripremala je veliku operaciju i prikupljala svoje pristalice iz cele zemlje za napad na poznatu tvrdjavu komunizma.

Mesne partijske i škojevске organizacije rudarskih revira su sa oružanim otporom zaustavile orjunašku povorku i fašistima zadale udarac koji je doveo do kraha prvih fašističkih organizacija u Jugoslaviji.

Stoga radni ljudi i građani Trbovlja 1. juni slave kao svoj opštinski praznik i sećanje na oružanu borbu protiv fašizma.

Za naše saradnike u Trbovlju 1. juni ima i poseban značaj. Toga dana, pre 15 godina, počela je proizvodnja u pogonu za izradu gornjih delova obuće.

Prošlo je 15 godina od dana kada su radnice, njih 50, uključile mašine i počele proizvodnjom. Nakon petnaesta godina, sa završavanjem investicije, broj radnih mesta je povećan za deset puta. Lepa i uspešna pobeda.

Saradnicima u OOUR-u Trbovlje čestitamo povodom njihovog praznika i jubileja sa željama za uspešan rad i u buduće.

SINDIKALNI KONGRES MAJA 1986

Deseti kongres Saveza sindikata Jugoslavije održaće se, kako se predviđa, maja 1986. godine. Kongresi i konferencije Saveza sindikata republike i pokrajina održaće se do kraja marta iduće godine.

POZDRAV MLADOSTI

Ovogodišnju štafetu mladosti pozdravili smo i u našoj radnoj organizaciji.

Osamnaestog aprila štafeta je posetila Tržič. Centralna svečanost sa kulturnim programom održana je na stadionu nedaleko osnovne škole u Bistrici. Štafeta, koju su nosile hiljade mladih ruku, simbol je ljubavi, bratstva, jedinstva i odanosti velikom delu druga Tita.

Omladinci „Peka“ su štafetnu palicu preuzeli od mladih iz Zlita i proneli fabričkim dvorištem.

NAŠI JUBILANTI . . .

S NJIMA JE RASLA
FABRIKA!

Radni jubilanti su za 10, 20 i 30 godina radnog staža dobili „jubilarne nagrade“. Na svečanosti su u centru pažnje bili jubilanti sa 30 i više godina radnog staža koji su stupili u radni odnos u teškim godinama kada se radničko samoupravljanje tek probijalo. Nije bio odlučujući samo njihov glas, bila su odlučujuća dela. Teško je opisati sve što se u tim godinama događalo. Koliko samo uloženog truda, znoja i žuljeva je ugrađeno u temelje naše današnjice?

U tim teškim trenucima u redove starijih, prekaljenih i namučenih stupali su novi, mlađji saradnici. To se događalo pre trideset godina. Neki i ne veruju da je već prošlo toliko vremena.

Danas su još u punoj snazi, mada su radili u vrlo teškim uslovima. Tada nije bilo prostranih i svetlih dvorana. Radili su u mračnim i vlažnim prostorijama bez mehanizacije. Ni u snu nisu mogli da zamisle konforne stanove, odmor na moru, izlete, vožnju automobilom i o drugim stvarima koje su danas „uobičajene“. Možda bi tada već i topla užina bila velika raskoš.

Uprkos svemu, nisu pokleknuli. Bili su uvereni da će svaki sledeći dan doneti nešto novo. Rasli su zajedno sa fabrikom. Zavoleli su je kao nešto svoje, kao deo svog svakodnevnog života.

Za tridesetogodišnji trud zaslužuju našu punu zahvalnost. Pre svega mlađjih koji su im dužni puno poštovanje. I šta da im reknemo povodom jubileja? Čestitamo im predjeni put i želimo još mnogo godina života u sreći, zdravlju i zadovoljstvu.

DA SE ZNA . . .

PRIZNANJE ZA
POŽRTVOVANOST

Osnovna organizacija Saveza sindikata i Komitet za opštenarodnu odbranu i društvenu samozaštitu odlučili su da se radnicima i radnicima za požrtvovanost u sprečavanju štete i otklanjanju posledica poplava uruče

PRIZNANJE I ZAHVALA

Sindikat je priznanje odao radnicima i radnicima iz odeljenja 512 i 524 popodneve smene jer su nesebično pritekli u pomoć i sprečili da ne nastane još veća šteta.

Sedamnaestog januara je zbog zamrzavanja pukla vodovodna cev u skladištu gotovih proizvoda, u III. etaži. Voda je poplavila skladište i zalila kutije na tlu. Radnici popodneve smene su vodu odstranili a kutije sa tla su postavili na police. Stvarna šteta je procenjena na 230.000 dinara, a ukupni troškovi iznose 840.000 dinara. U ovu sumu uračunati su svi troškovi popravke cipela, sušenja, isplate za prekovremeni rad u RJ gde se cipele popravljaju. Da radnici nisu odmah intervenisali, šteta bi bila za nekoliko puta veća.

PRIZNANJE

Na prvomajskoj svečanosti su najaktivnijim sindikalnim radnicima u našoj opštini uručena priznanja SREBRNI ZNAK SINDIKATA.

Sindikalno priznanje je dobio predsednik Osnovne organizacije sindikata „Mreže“, Miha Rožič.

Već nekoliko godina sindikati „Mreže“ su najaktivniji. Okupljaju radnike iz 144 poslovnice i centrale. Najviše su postigli na planu organizovanog letovanja. Iz vlastitih sredstava kupili su prikolice za odmor. Danas mogu da se pohvale da već imaju dovoljno prikolica za svoje osnovne potrebe, naravno, i zato što je za njih sezona godišnjih odmora duža, odnosno nisu vezani na kolektivni odmor.

MODNA REVIIJA

U okviru sajma KOŽA I OBUČA u Zagrebu održana je modna revija. Našu novu kolekciju prikazale su članice plesne grupe pod rukovodstvom

Alenke Dolenc. Sudeći prema oduševljenju gledalaca, naša modna revija je imala vanredan uspeh.

POLEMIKA

KUPAC ILI

ADMINISTRACIJA?

Naslov priloga koji je pripremio poslovođa, drug Ranko Kostić, u ovom mandatnom periodu i predsednik Radničkog saveta OOUR-a „Mreža“, suviše je tendenciozan. U većini slučajeva se sa administracijom u prodavnicama bavi jedan radnik i to više-manje povremeno. Inače, u osnovu se sa drugom Kostićem slažem. U cilju boljeg osvetljavanja problema administracije u poslovnica navedu nekoliko podataka odnosno prikazati istoriju u vezi sa obračunima u poslovnica i ukazati da se povremeno ponešto radilo i na tome sektoru i da su činjeni pokušaji da se stvari poboljšaju.

U ne tako dalekoj prošlosti poslovnice su morale sasvim samostalno da sastavljaju dekadne i mesečne izveštaje. Trebalo je obraditi nabavke, prodaju i zalihe za sve artikle u parima i vrednosno. To je bio težak rad koji je iziskivao mnogo vremena i tačnost. Da bi se to otkloni-

lo prešlo se na štampanje mesečnih izveštaja o kretanju zaliha i prodaje. Medjutim, to je bilo samo delimično poboljšanje. Suštinsku promenu značio je prenos mesečnih obračuna o kretanju zaliha na mašinsku obradu u računskom centru. Prvobitna zamisao da se zaliha u poslovnica prate i po veličini brojki, u praksi se pokazala kao skoro neizvodljiva i stoga je taj deo napušten. Napušteno je i umetanje izbušenih kartica u parske kartone i potom upućivanje istih na mašinsku obradu. U dužem razdoblju u poslovnica se ustalio postupak sastavljanja na osnovu paragonskih blokova četvrtaestodnevnih izveštaja o prodaji po artiklima odnosno IBM šiframa. Ovaj rad je, u stvari, problem jer treba presortirati znatan broj paragonskih blokova po sistemu koji omogućuje snimak te prodaje i obradu na računaru. Takvi podaci iz toga sumarnog obračuna prodaje

potrebni su za evidenciju o kretanju prodaje i zaliha, za obračun poreza na promet koje poslovnice same ne obračunavaju i za vođenje kartoteke u poslovnica koja je ujedno i osnova za evidenciju o stanju zaliha u poslovnica i kretanju prodaje. Ovakav način je potreban da bi se mašinska obrada mogla odvijati.

Problem predimenzioniranog administriranja prisutan je, naime, u svim delovima Radne organizacije. Povećani broj IBM šifri zbog usitnjavanja kupaca prouzrokuje probleme i u razvojnim službama, u skladištima, u dispozicijama, da ne kažem guši sam računski centar.

Verovatno je većini zaposlenih poznato da smo se na sednicama radničkih saveta jula prošle godine odlučili za kupovinu novog računara i računarske opreme IBM. Odlučili smo se za krupnu investiciju, ali ne zato da bismo se hvalili da imamo vlastiti računar takvog i takvog kapaciteta, već iz gole potrebe. Za taj novi računar već se pripremaju programi koji će omogućiti racionalizaciju i u oblasti administriranja. U to će svakako biti uključena i prodajna mreža jer je i prilikom uvođenja računarske obrade imala prioritet.

Trenutno se rešenje traži u tom smislu da se evidencija pojednostavi i prodaja prati po komercijalnim artiklima i uslovno samo sa jednom IBM šifrom. Ispituju se i mogućnosti da se u najveće poslovnice, koje najviše tišti problem opširnog administriranja, uvedu mini računari čiji bi podaci morali biti upotrebljivi za dalju upotrebu na novom IBM sistemu koji očekujemo. Nadam se da neće negde zapeti kao kada smo već celu godinu u jednoj poslovnici imali mini računar i pripremali i testirali obradu nabavki, prodaje i zaliha u pojedinim poslovnica, a potom su nam administrativne mere onemogućile nabavku tih računara.

U vezi sa ovim neophodnim pojednostavljivanjem i racionalizacijom administrativnog posla, neće biti naodmet i konstatacija da u poslovnica već izvesno vreme ne postižemo prodaju u parovima koju smo u prošlosti već postizali i da se time na izvestan način smanjuje i količina paragon blokova. Želeli bismo, naravno, da pojednostavljivanje administrativnog poslovanja povoljno utiče na bolju prodaju kao što je ekstremno naglasio drug Kostić.

Karel Zajc

ŠTA IMA NOVO?

SARAJEVO II U MAJU

Prodavnica bila je otvorena 27. maja

Nedavno su počele pripreme za Poslovnicu „Peko“ Sarajevo II. Povodom priprema za drugu Poslovnicu „Peko“ u glavnom gradu SR Bosne i Hercegovine, poslovođa nove poslovnice **Petar Dupljan-Pero** nam je rekao:

„Već duže vreme tražili smo odgovarajući lokal za otvaranje još jedne poslovnice. Prikupili smo više ponuda, ali nismo dobili odgovarajuću. Prilika se ukazala u naselju Ali pašino polje. Tamo je bila prva faza izgradnje novog Sarajeva. „Peko“ je bio zainteresovan već od početka novogradnje, ali do realizacije nije došlo. Potom sam lično tražio mogućnost jer sam želeo da se istaknem. Završio

sam višu školu ekonomskog smera a sada sam student Ekonomskog fakulteta. U poslovnici I., u kojoj sam 1970 počeo kao učenik, poslove poslovođe preuzeo je saradnik sa dužim stažom. Kao što sam rekao, tražio sam i kada je preduzeće „Bosna folklor“ prodavalo svoj lokal, po dosta povoljnoj ceni, stvar je počela. „Peko“ je taj lokal kupio. Sada radimo na uređenju lokala. Prikupili smo sve saglasnosti i dokumenta. Prodavnica će, kako predviđamo, biti otvorena sredinom maja ove godine. Definitivna cena sa opremom ne bi smela da prekorači 130.000 dinara što je jako povoljno kada znamo da je prodajna cena za kvadratni metar već preko 30.000 dinara.“

STOGODIŠNJICA U SUSEDSTVU

Bombažna predilnica i tkalnica Tržič slavi ove godine svoju stogodišnjicu. Centralna proslava bila je u subotu 8. juna. Gost i svečani govornik bio je Stane Dolanc, član Predsedništva SFRJ.

Članovima kolektiva BPT, povodom jubileja, čestitamo i želimo mnogo novih radnih uspeha!

810 RADNIKA GLASALO „ZA“ . . .

Radnici OOUR-a Obuća su se na referendumu, održanom 15. maja 1985, odlučili da usvoje izmene Pravilnika o ličnim dohodcima.

Na referendumu je glasalo 1.088 radnika ili 90 odsto svih zaposlenih u OOUR-u, 116 radnika je bilo opravdano odsutnih i neopravdano samo tri.

Za predlog izmena glasalo je 810 radnika (67 odsto svih zaposlenih), protiv 235 ili 20 odsto i bila su 43 nevažeća glasačka listića. Saglasno zaključku referenduma izmene pravilnika važe od 1. 5. 1985. godine.

Na drugoj strani došli smo do zaključka da je važno razmatranje i vađenje tereta stabilizacije na lične dohodke dovode do ozbiljnih socijalnih poremećaja negativno se odrazilo na motivaciju radnika, da se okrene boljem radu, u proizvodnji, organizaciji štednje i produktivnosti.

ZBOR KOLEKTIVA AFIS

U petak 26. aprila održan je svakogodišnji sastanak čitavog kolektiva AFIS s ciljem da se svi upoznaju sa odvijanjem i rezultatima poslovanja, aktivnostima sindikata u kolektivu i podele priznanja onima koji rade već pet, deset i petnaest godina u Afisu. Ove godine se navršava već 15 godina od osnivanja firme i trinaest godina od dana kada je tadašnji glavni direktor Jože Dolenc potpisao za „Peko“ ugovor na osnovu koga „Peko“ ima 49 odsto učešća u osnovnom kapitalu firme.

U uvodnom govoru je g. Jozef Schmitt ukratko prikazao razvojni put Afisa i sadašnji obim poslovanja. Posebno je istako „Peko“, jer su ostvareni rezultati doista posledica dobre i na zajedničkim interesima zasnovane saradnje proizvodnje i trgovine Afis-Peko. Na tom zboru posebno smo usvojili

obavezu da ćemo kolektivu „Peka“ preneti zahvalnost za dosadašnju saradnju i želju da tu saradnju dalje razvijamo i učvršćujemo. U vrlo složenim uslovima zapadno-evropskog tržišta, takva saradnja je jedan od uslova za uspeh.

Na pomenutu svečanost su od strane Afisa pozvani i Jože Dolenc i Janko Rozman koji su 1971 i 1972 sa svojim saradnicima vodili pregovore o osnivanju mešovitog preduzeća i o sadržaju ugovora o njegovom osnivanju. Značaj te odluke za razvoj „Peka“ osećamo posebno u poslednjim godinama kada je izvoz na konvertibilno tržište postao uslov opstanka „Peka“. Na svečanosti je i njima uručeno posebno priznanje.

U cilju još bolje saradnje i pre svega informisanja o tome gde se i kako izrađuje obuća koju prodaje Afis, krajem maja

MODNE PROGNOZE

51. SAJAM MODE „MODEUROP“

Na 51. sajmu mode „Modeurop“ u Cirihi, iskristalisale su se modne smernice za sezonu proleće-leto 1986. Osnovni modni stil za žene u narednoj sezoni biće „femin“ ili „lady“ stil, „seksi“ stil i „jednostavni“ stil.

Spekter boja je jako širok: od bele, žuto-sunčane, narančaste do boje ciklame preko blagih i diskretnih tonova (sve nijanse smeđe boje) do jakih bordo i okeansko plave.

Za „femin“ stil osnova je ženska salonka različite izrade. Osnovu čini viša peta i uski kalup sa dosta šiljastim prednjim delom. Kao i u ranijim sezonama, dominira prirodna koža i lak, a novi modni detalji su kopče i kaiševi različitih dimenzija sa svemogućim kombinacijama.

Predložene smernice iziskivače kvalitetne materijale, meko presovanu kožu i mnogo materijala koje će biti vrlo teško nabaviti na domaćem tržištu.

će kolektiv Afisa razgledati pogone „Peka“. Poseta je namenjena i međusobnom upoznavanju onih koji svakodnevno rade na poslovnim sektorima.

Predsednik KPO
Franc Grašič, dipl. oec.

Zbor kolektiva u Afisu

ZNAČAJNO PITANJE . . . GDE KUPUJEMO KOŽU?

Svake godine veća proizvodnja obuće iziskuje i nabavku sve većih količina kože. Prošle godine smo kupili 1.121.548 kv. metara. To je toliko da bismo s njom mogli prekriti 224 fudbalska stadiona. I, gde sve kupujemo kožu?

Već niz godina na jugoslovenskom tržištu ne mogu se dobiti poželjne količine jer zbog nedostatka sirove kože fabrike kože ne mogu proizvesti dovoljne količine za potrebe proizvođača cipela i galanterije.

Naš najveći dobavljač je Industrija kože Vrhnika (IUV) koja nam iz svojih OOUR-a Vrhnik, Šmartno i Šoštanj u isporučuje trećinu naših potreba. Jednu petinu isporučuje nam Tvornica kože Zadar. Treći je UTOK Kamnik koji nam isporučuje desetinu potrebnih količina. Ostali važniji dobavljači kože su: „Proleter“ Kotor Varoš, „Lauš“ Banja Luka, „Viko“ Varaždin, „Partizan“ Ponozanovce i „Koteks-Tobus“, Ljubljana.

Čak dve petine svih potrebnih količina kože uvozimo, pre svega na doradu, preko naših kupaca Afisa iz SR Nemačke i Rockporta iz SAD. Najviše kože za potrebe Afisa kupujemo u Italiji i SR Njemačkoj i manje količine u Francuskoj, Velikoj Britaniji i Austriji. U poslednje dve godine sve više se orijentišemo na Istok, u Indiju, gde više ne prodaju samo sirovu kožu ili polamašinsku kožu, već žele da prodaju već gotove kože.

„Rockport“ nam dobavlja kožu iz Italije, Portugala, SAD i Braziliije. Svi su izgledi da ćemo kožu dobiti i iz Japana.

Koža iz istočno-evropskih država se retko javlja u našoj proizvodnji. Poslednjih godina izvesne količine smo kupili u Madjarskoj, a pokušavali smo i u DDR i Bugarskoj.

Pored pomenutih država, isplatilo bi se intenzivnije ispitivati i mogućnosti nabavki kože u sledećim zemljama: u Južnoj Americi (Argentina, Urugvaj,

Paragvaj, Peru, Nikaragva), u Africi (Kenija, Tanzanija, Zimbabva) i u Kini.

Industrija kože će se, naravno, i nadalje razvijati tamo gde ima dovoljno sirovina. Stoga bismo želeli da se u zemlji bitnije poveća poljoprivredna proizvodnja koja bi morala zadovoljavati potrošnju i preradu na domaćem tržištu. I nadalje ćemo nastojati da preko kontakata sa svetom obezbeđujemo odgovarajuće količine kože po svetskim cenama koje su znatno niže od cena na jugoslovenskom tržištu. Na uvoz nas primoravaju i potrebe naših kupaca koji žele ono što ljudi kupuju bez obzira na poreklo materijala. Na taj način svet sve više postaje naša stvarnost i biće još više.

Božidar Meglič

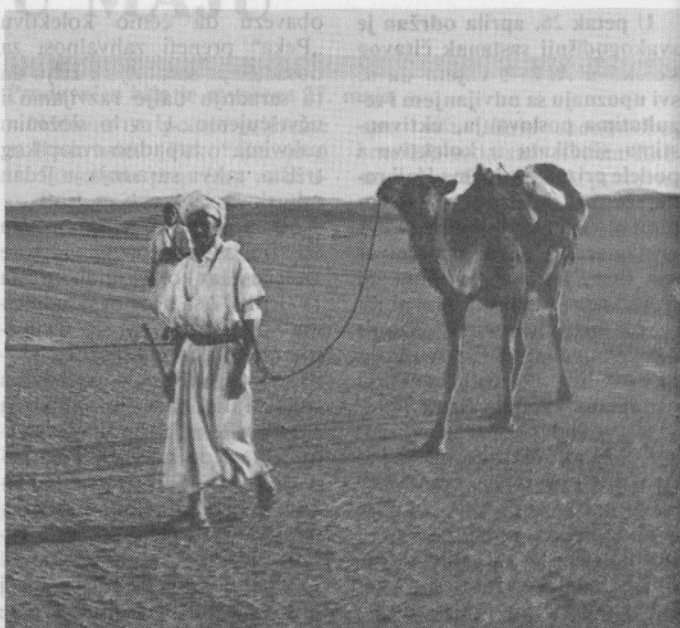
„PEKO“ U ALŽIRU

U Fendi i El Bajadahu nema nečeg naročito novog. Zbog nedostatka odgovarajućih materijala proizvodnja se ne odvija po planu. Komplikovani propisi u vezi sa uvozom u Alžir onemogućuju uvoz nekih materijala. Domaća proizvodnja, naime, nije na nivou da bi njen kvalitet odgovarao zahtevima za obuću koja je izabrana iz kolekcije. Naši saradnici rade tako kao što je planirano. Iz Fredne će se vratiti 7. jula a iz El Bajadaha 31. avgusta kada istekne ugovorni rok.

U punom su jeku pripreme za treću fabriku u Bou Saadi. Prijave na konkurs su završene. U Alžiru je izbor defini-
van. Sa naše strane učestvo-
vaće radnici sa iskustvom, to
jest oni koji rade na organizo-
vanju proizvodnje u prve dve
fabrike.

Izrada kože u zemljama Dalekog Istoka

Alžirski motiv: Sahara je nepregledna peščena pokrajina.

RAZMIŠLJANJE . . .

UVJEK KRIV NETKO DRUGI!

Radnička klasa zahtjeva da se odlučnije borimo za razvoj samoupravljanja, otvoreno kažemo ko pruža otpor ekonomskoj stabilizaciji. U kritici sporosti neodoljivosti u ostvarivanju dugoročnog programa ekonomske stabilizacije radnici upozoravaju da se uvijek govori o nekom drugom, a ne uočava se otpor i sporost u sopstvenoj sredini, ne ukazuje na konkretne nosioce tehnokratskog ponašanja i oportuniste.

Visoka inflacija degradira rezultate privredjivanja, i ima nepovoljne posljedice na položaj radničke klase, radnih ljudi i građana. I pored velikih problema u snadjevanju sirovinama i repromaterijalom, često uz krajnje napore rastu proizvodnja i izvoz, te neosporne rezultate treba istaći iz poštovanja prema naporima radnika, da povećaju proizvodnju i uvoz.

Ujedno pored svih dobrih pokazatelja, krije se i nešto drugo, to je odgovornost za poslovanje sa gubitkom, i zahtjeva da se izvozi po svaku cijenu, a sa druge strane želimo in nastojimo da cijene na domaćem tržištu pokrivaju gubitke.

Na drugoj strani došli smo do granice, kada bi dalje preveljivanje tereta stabilizacije na lične dohodke dovelo do ozbiljnih socijalnih poremećaja negativno se odnosilo na motivaciju radnika, da se okrene boljem radu, u proizvodnji, organizaciji štednje i produktivnosti.

Konkretno u prodavanicama smo suočeni sa nizom propusta u proizvodnji, što „stručnjaci“ nazivaju ljudski faktor.

Dali je moguće da od 1949 godine kada je počela proizvodnja ljepljenja obuće nismo u stanju proizvesti komponente ljepljenja da se cipele ne odljepljuju? S druge strane uložili smo silna sredstva u laboratorije, koje izgledom djeluju kao svemirski brodovi. Ilustracije radi navesti ću podatak da u Jugoslaviji imamo registriranih 23.000 doktora nauka i magistra, ali svega 6 % radi u privredi, i „normalno“ nije se promenila zavisnost od svetske pameti koju uvozimo i skupljamo.

I prije smo registrirali i upozoravali na proizvodne greške, odljepljivanje pucanje djonova, pucanje lica jer je koža previše izbrušena ali sada ovoj situaciji kada smo nagradili abnormalne cijene, ženske čizmice preko 1 milion starih dinara, ili muške cipele 7—8 sto starih hiljada dinara pa se masovno odljepljuju ili pucaju djonovi, kupcu poslije dan-dva nošenja menjamo „galanstno“ za novi par, stvar se ponovi kupac neće više robu već novac.

Prvo je to nenadoknativ materijalni gubitak, druge se ruši renome „Peka“ sumnja kupca, pa se pitamo tko zato odgovara? Nije to bilo jednom u ovoj godini i prošloj na dnev-

njeza zavisio veći deo zarade. Medijum, to je teško posući. U školi, u radu, u životu, morala bi se voditi i ta evidencija. Još nismo, naravno, probali sve načine. Disciplina nije na zavidnom nivou, ali uvek postoje pozitivne stvari. Kako to izgleda u pozitivnom toku i

nom redu RS-OUR Mreža, ili je telefonom upozoravano o proizvodnim greškama, ali ništa nije poduzeto, niti se zna tko je kriv za ovakav materijalni gubitak, što na koncu ne rešava materijalni gubitak i sve ostalo, ali treba to sprečiti, da se ne ponavlja u idućoj proizvodnji, jer visoka cijena mora imati sve, prioritete prodaje, dobar dizajn, dobar kvalitet i naravno modni trend, kao svakako uz to obavezan kvalitetan rad u proizvodnji. Žalostno je kada moramo registrirati manje poznate proizvođače obuće koji nemaju toliki problem kod samog ljepljenja obuće.

Rasipanje društvene imovine, samo kad gledamo kroz ovaj vid reklamacije proizvodnih grešaka u prodavanicama su veliki, i traže da se preduzmu energične mjere, da se u proizvodnji ne dešavaju masovne proizvodne greške. Sa druge strane idemo u drugu krajnost, kod planiranja i biranja kolekcije obuće za narednu sezonu, pod vidom „uštede troškova“ smanjujemo komisiju, koja motivom stručnosti i poznavanja dijela tržišta u kojemu je prodavaonica iz koje potječe član komisije, a ta komisija je od 12 članova iz prodavaonica smanjena na 5 i to Beograd, Zagreb, Ljubljana, Maribor i Split. Od tih članova samo su dva trgovca, i uz tu komisiju radi administracija OUR-Mreža, pa se pitam kakva je budućnost te kolekcije i proizvodnje „Peka“ u ovoj situaciji kada je na tržištu zakon ponude, i svakako poznavanje tržišta prodaje obuće u cijeloj Jugoslaviji, jer „Peko“ nema prodavaonice samo u velikim gradovima, već s tim smo 140 prodavanica doveli u pitanje kakova će biti snabdjevenost, dali sa pravim izborom obuće za tržište gdje je kupovna moć u manjim gradovima i mjestima još u većem opadanju.

Moram naglasiti da u komisiji koja je radila po stručni liniji, su ljudi radili 20, 25 pa čak i 30 godina, a sada se ta stručnost više ne traži što je sa jedne strane za neverovati, da se ovakovi propusti kod nas u „Peku“ mogu desiti.

Nisam expert za prodaju obuće, ali vjerujem da sam nešto naučio, i da nešto znam kad radim u struci od 1949 godine a da znam, to se može vidjeti iz mog rezultata rada i ove prodavanice, kao što su znali cijeniti moju stručnost i znanje, kao i ostalih kolega koji su godinama savjesno radili na kreiranju kolekcije obuće „Peko“ i obuće kooperanata.

Stvara se klima da smo kao društvo nemoćni, da akciju ne vodimo do kraja, znamo da je radnička klasa ona koja to sve može prevazići, ali treba otvoreno o propustima govoriti i nastojati ih odkloniti.

Radnika se ne smije sprečavati da samoupravlja, a i na tom polju nailazimo na prepreke, a nesmi se dati niti pravo zagovornicima, da samoupravljanje postaje neefikasno, nije tačno i niti jedan pošten i vredan radnik, s time se ne može složiti, niti pristati na ovakove provokativne izjave, jer samoupravljanje nije reklo svoju posljednju reč.

Zvonko Gol

RAD DISCIPLINSKIH KOMISIJA U „PEKU“ U 1984

NAŠ ODNOS PREMA RADU

Poznato je da u našoj Radnoj organizaciji (bez „Budućnosti“) deluju tri disciplinske komisije: u OOUR-u „Mreža“, u Trbovlju i zajednička za sve OOUR-e na teritoriji Tržiča. Najviše posla u 1984 imala je zajednička disciplinska komisija što je i razumljivo s obzirom na broj radnika.

Statistički podaci govore da je u 1984 bilo ukupno 188 prijava što je više nego u predprošloj godini. U „Mreži“ smo rešavali 10 i u Trbovlju 8 disciplinskih predmeta a ostali otpadaju na OOUR-e u Tržiču. Interesantni su i podaci o obliku povreda radnih dužnosti i izrečenim merama. Najviše predmeta se odnosilo na neopravdane izostanke s posla (80). Bilo je podosta i slučajeva odbijanja rada, nekvalitetnog obavljanja poslova i radnih zadataka, nedoličnog ponašanja, i, naravno, opijanja i unošenja alkoholnih pića. Komisije su izrekle 16 prestanaka radnog odnosa s tim da su u 12 slučajeva izvršenje te mere uslovno odložile za 3 do 12 meseci. Bilo je najviše opomena i javnih opomena. U slučajevima neopravdanih izostanaka izrečena je i paušalna odšteta kao što to propisuje član 245. Pravilnika o radnim odnosima. Četrnaest postupaka se završilo oslobađanjem radnika ili povlačenjem prijave pre glavne rasprave. Neki radnici nisu se složili sa izrečenim merama i podneli su zahteve za zaštitu prava radničkim savetima svojih OOUR-a.

Uz ove prikupljene glavne statističke podatke, interesantna su i druga zapažanja. Pada u oči, pre svega, vanredan porast broja disciplinskih prijava iz OOUR-a „Obuća“ — za preko 100 odsto — i mnogo više nego u 1983 bilo je i neopravdanih izostanaka s posla. Sudeći prema broju prijava, disciplina se poboljšala samo u OOUR-u „Gumoplast“.

U fabrici je disciplina vrlo aktuelna tema o kojoj se mnogo raspravlja. U mnogim sredinama preduzimaju se konkretne mere ali kao što proizlazi iz rada disciplinskih komisija, problemi su više-manje isti ili slični i izgleda kao da se sve vrti u začaranom krugu. Teško je pronaći pravo i efikasno sreds-

tvo za poboljšanje discipline. I dok se ne preduzmu drugačije i efikasnije mere, disciplinske komisije će i nadalje delovati i brinuti se o redu a u čemu u praksi imaju odnosno nemaju uspeha.

Treba naglasiti da disciplinska komisija nije samo neakav aparat za kažnjavanje već prvenstveno nastoji da savetom, razgovorom utiče na radnika da poboljša svoje ponašanje i svoj odnos prema radu. I tek posle takvih razgovora i nastojanja, komisija se odlučuje za mere i, ako je ikako moguće, barem prvi put, za najblaže. Događa se, naime, da je protiv pojedinaca podneta prijava zbog greške koju je počinio prvi put i već i samo pokretanje disciplinskog postupka na njega utiče i on svoj odnos prema radu bitno poboljšava. U takvim slučajevima je velika verovatnoća da se s takvim radnicima komisija više neće morati baviti. Postoje, međutim, i radnici protiv kojih se prijave množe, ali bez efekta. U takvim slučajevima neizbežno dolazi i do isključenja iz radne organizacije. U tome prednjače nepopravljivi alkoholičari i oni koji neopravdano izostaju s posla.

O alkoholu u fabrici već smo govorili. Možda samo jedna opomena: stanje se ne poboljšava, još uvek se unosi alkohol, još ima opijanja i nedoličnog ponašanja na radu.

Treba ukazati i na pojavu koja se u prošloj pa i u ovoj godini jako raširila. Reč je o krađi materijala i odnošenju cipela iz fabrike. Verovatno je postotak takvih otkrivenih kažnjivih dela nizak. Uprkos tome disciplinske komisije su više puta raspravljale o počiniocima tih krivičnih dela i nastojale da suzbiju tu pojavu strogim merama. Disciplinska komisija OOUR-a „Mreža“ suočila se sa velikim manjkovima u poslovnica i prisvajanjem pazara. U vezi s

tim prisutno je i falsikovanje dokumenata što je takodje krivično delo. Dimenzije ove pojave su već kritične što od svih nas iziskuje budnost i odlučnost da takve pojave u svojoj sredini ne potcenjujemo ili čak i tolerisati izgovarajući se da, tobož, nije moje i šta me briga. Kada radnika zateknu sa ukradenim cipelama ili neopravdano prisvojenom kožom itd., izgovara se da je u fabrici mnogo takvih koji odnose što im pod ruku dodje a niko ih ne otkriva. A kada ga upitate za ime, čuti. Baš u poslednje vreme u fabrici se mnogo govori o krađama i normalno bi bilo očekivati da će ti neimenovani počinioci konačno biti identifikovani na čemu se moramo svi angažovati

jer više ne smemo da se bezbrižno ponašamo. U pitanju su naš novac, naš hleb.

Događa se i krađa odeće iz garderoba. Ove godine već smo razmatrali dva takva slučaja iz odeljenja 512 i 521. Počinioce nismo otkrili. Pošto postoji bojazan da će biti još nešto ukradeno, upozoravamo sve radnike da se više brinu o ostavljanju odeće i ličnih stvari u garderobama. Možda bi trebalo organizovati i povremenu kontrolu garderoba o čemu treba da se dogovore sami radnici. Evidentno je da su među nama nepošteni pojedinci i da treba preduzeti sve da ih otkrijemo i kaznimo.

Lija Rozman, pravnica

ANKETA

KAKAV JE NAŠ ODNOS PREMA RADU I RADNOJ DISCIPLINI?

Janez Pretnar je zamenik za organizaciju i realizaciju projekta El Bayadh. I pre je bio više godina u inostranstvu: „Naši stručnjaci, kaže Pretnar, na projektu u Alžiru imaju dobar odnos prema radu. Svaki pojedinac, zavisno od svoje stručnosti i iskustva, dosledno izvršava svoje obaveze. Na projektima u inostranstvu često dolazi do nepredvidjenih situacija koje zahtevaju da se radi kako izvan dužnosti koje imaju pojedini radnici, tako i izvan radnog vremena. U svim takvim slučajevima svi članovi ekipe pokazuju veliku spremnost i ličnu inicijativu da se takve situacije što pre i što uspešnije prebrode.

Smatram da je jedan od bitnih uslova za dobar odnos pre-

ma radu pravilna organizacija i precizno opredeljene radne obaveze i odgovornost a sam odnos izražava se u kvalitetnom i pravovremenom izvršavanju radnih dužnosti.

Koncepcija projekata u Alžiru daje dobru osnovu za rad i date su sve mogućnosti da se uporedo sa prenosom znanja na alžirske radnike prenosi i pravilan odnos prema radu.“

Pavel Roblek, šef OOUR-a Obuća: Nismo dovoljno upoznati i svesni da radimo sredstvima koja su nam poverena na upravljanje i za koja smo i sami dali svoj doprinos. To se reflektuje na kvalitet rada koji je naš najveći problem kao i u održavanju sredine u kojoj radimo. U vezi s tim ne možemo se, doista, pohvaliti.

Ima i dobrih stvari. Na primer, lane kada su krojačnice bile usko-grlo, ljudi su pokazali spremnost da problem reše povećanim naporima. Slično je i u prvim mesecima ove godine u vezi sa pripremom donjih delova.

Možda je uzrok za loš kvalitet rada u nagradjivanju. Veći dio zarade i nadalje zavisi od količine. U samoj proizvodnji kvalitet se ne nagradjuje posebno. Razmišljali smo kako da kvalitet nagradjujemo da bi od

njega zavisio veći deo zarade. Medjutim, to je teško postići. U sklopu standardnih podataka morala bi se voditi i ta evidencija. Još nismo, naravno, isprobali sve načine.

Disciplina nije na zavidnom nivou. Inače, izuzeci su pojedinci kao i odeljenja i radne jedinice kako u pozitivnom tako i negativnom smislu. Korišćenje radnog vremena je jako površno. Ne pridržavamo se vremena određenog za užinu i za vreme radnog vremena je mnogo spontanah pauza (za cigaretu, kavu). Kao pozitivan primer treba navesti krojačnice koje su dugo služile za uzor, mada se disciplina unekoliko pogoršala sa prilivom novih radnica. Odskače montažno odeljenje 523 kako u pogledu izvršavanja plana tako i kvaliteta. Problem su i prevremeni odlasci. Oni koji se ne pridržavaju reda, petnaest i više minuta pre dva sata su već kot vratara. I to vreme kada bi se radilo, moglo bi uticati na kvalitet.

Mnogo je primedaba na održavanje reda i čistoće a zašta nisu krive samo čistačice. Ako bi svako iza sebe pustio u stanju u kakvom je dobio, onda sanitarije, garderobe i odeljenja ne bi bili takvi kakvi su sada.

Tomo Zupan, član KPO za kadrovska, pravna i opšta pitanja:

„U celini doista konstatujemo da je radna disciplina loša a isto tako i naš odnos prema radu. Smatram, inače, da treba utvrditi uzroke zašto je opšta ocena takva a potom i preduzeti odgovarajuće mere. Mogući su različiti uzroci, pri čemu imam u vidu suštinske. Nameće se pitanje koje može biti povezano sa vrednovanjem rada. Da li dovoljno cenimo, na primer, vrednosti rada jer ako je rad pravilno nagradjen i tehnološki i organizaciono dobro pripremljen, onda radnik vidi perspektivu. Dalje, mogući su i uzroci u međusobnim odnosima, u odnosu prema društvenim sredstvima i slično. To su ključna područja, u stvari, srž problema. Ako nam nisu poznati uzroci, možemo samo uopšteno da konstatujemo da je disciplina loša, a ne znamo zašto. Naravno, indikator nije samo to što su, na primer, radnici pred vratarnicom već u 13,45 sati, ako za vreme radnog vremena nisu radili. To su samo formalni uzroci a suštinski su, kao što sam već rekao, drugde i to je ono što moramo otkriti i otkloniti.“

Jože Rožič: „Discipline nema ni kod viših niti kod 'ostalih'.

Odnos prema radu je ovakav: Svako gleda samo još to kako da dodje do što više novca sa što manje rada. Niko se više ne pita koliko i kako treba da radimo, već koliko će dobiti.

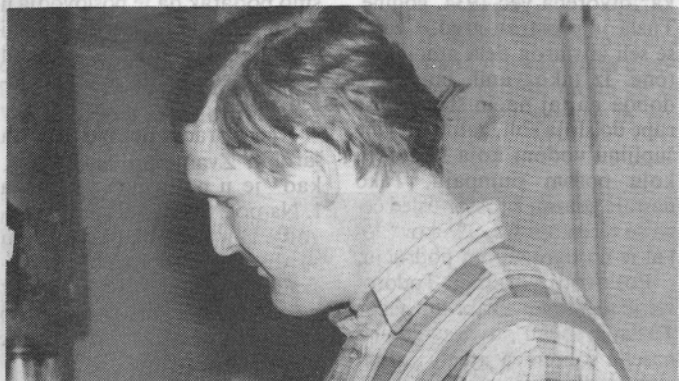
Uopšte smo postali takvi. Sve vrednosti života posmatramo samo kroz novac.

Kako ćemo to korigovati? Jugosloveni moramo se suočiti s činjenicom da smo previše trošili (rasipali) što najupečatljivije pokazuju dugovi. Krajnje je vreme da se s reči predje na delo i da postanemo svesni da ćemo imati samo toliko koliko ostvarimo i da deo toga treba dati i za otplatu dugova.“

Mirko Meglič, član disciplinske komisije: „Ako je radnik adekvatno nagradjen, onda je on za rad jako motivisan i zainteresovan. Isto tako i ako vidi da je rad dobro pripremljen i da su međusobni odnosi dobri, on će se u većoj meri posvetiti radu. U protivnom, odnosi se počinju kvariti a isto tako i odnos prema radu i radna disciplina uopšte. Mislim da smo u razmatranju disciplinskih prekršaja, barem, objektivni i jedno-dušni. Inače, radimo po Pravilniku i često bi, inače, mogli biti i strožiji naročito prema povratnicima i tvrdoglavim prekršiocima. Smatram da su kako disciplina tako i odnos prema radu uslovljeni pripremom rada.“

Nada Kapusta, planer u odeljenju 583, Budućnost: „Odnos prema radu i radna disciplina nisu najbolji, ali smatram da su bolji nego ranije. U našem odeljenju na oglasnoj tabli poimenično objavljujemo koliko je ko izostao s posla. Niko ne voli da je njegovo ime na upadljivom mestu, pogotovo u negativnom kontekstu. Takozvane 'čik pauze', u većem broju praktikuju mladi radnici. Inače, norme su visoke i radnici nemaju vremena za napuštanje tekuće trake a nezgodno je već i to ako ga majstor opominje na preduge pauze. Osim toga, cigarete su postale skupe i mnogi kažu da su prestali pušiti pošto im nedostaje para za veće izdatke. Prevremene odlaske, naročito u drugoj smeni, razrešili smo na taj način što smo se sa prevoznikom dogovorili za kasniji polazak autobusa ispred fabrike.“

Odnos prema radu je dobar i zato što danas za život nije dovoljno 20.000 dinara i nešto više. Svako želi da dobije više pa i zato naše mašine počinju rad znatno pre šest sati ujutro. Ako je rad dobro pripremljen, radnici vole da rade.“

Mirko Meglič

Pavel Roblek

Jože Rožič

Nada Kapusta

„PEKO“ U BOSNI NEŠTO O BOSNI . . .

Bosna i Hercegovina je naša Republika koja zahvata baš centralni deo Jugoslavije. Kada bismo želeli da glavni grad SFRJ bude u samom centru državne teritorije, morali bismo ga locirati u Bosni, između Sarajeva i Tuzle. Bosna je dobila ime po reci Bosni a ova još u ilirskim vremenima. U Hercegovinu se preimenovala Humska pokrajina 1448 kada je njen vladar po stranim uzorima prilepio sebi titulu „herceg“.

U Bosni i Hercegovini je sačuvano mnogo spomenika iz turskih vremena. Od 1463 su pokrajine BiH postale granični pašaluk prostranog turskog carstva i polazište za osvajanje susednih država. U 16. veku, kada se turska vlast nalazila na vrhuncu, neki gradovi su se vrlo brzo razvijali. Turski i domaći vlastodršci podizali su džamije, samostane „tekije“, javna kupatila „amame“, vodovode, bunare, mostove, krčme „hane“, kamene pijace „bezistane“, verske škole „medrese“, itd. Nakon velikog nevesinjskog ustanka 1875, kada su ustanici zahtevali oslobodjenje i ujedinjenje Bosne sa Srbijom i Hercegovine sa Crnom Gorom, Berlinski kongres je 1878 „poverio“ BiH na privremeno upravljanje Austro-Ugarskoj. Ona je okupirala tu zemlju i zavela rigorozan policijski režim. Okupaciona vlast je vladala kao u kolonijama, iskorišćavala je prirodna bogatstva i jeftinu radnu snagu. Stoga je BiH ostala zapostavljena i eksploatisana zemlja. U vreme raspada stare Jugoslavije u BiH još uvek je bilo 72 odsto nepismenih stanovnika.

Nakon skoro 500 godina zapostavljanje i ugnjetavanje, BiH je tek u toku NOB i novoj Jugoslaviji doživela ostvarenje svojih najdubljih želja: potpunu ravnopravnost svojih naroda u ujedinjenju sa ostalim Jugoslovenima. Šestog aprila 1945 oslobodjeno je Sarajevo i samo nekoliko dana kasnije cela BiH koja je počela novi život sa obnovom i brzim razvojem privrede i svih drugih delatnosti.

TUZLA

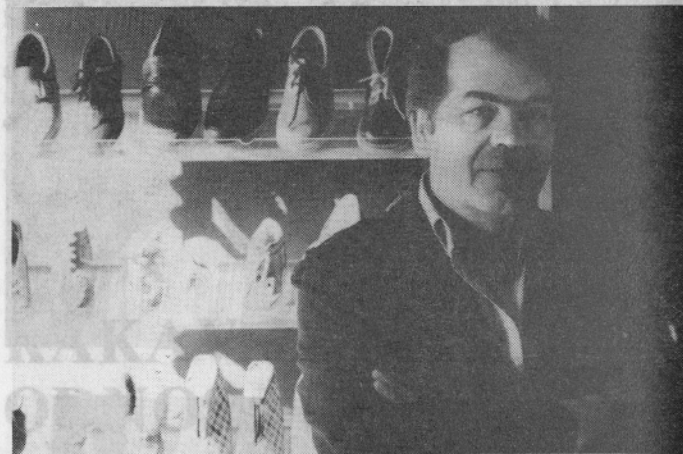
U Tuzli je prodavnica „Peko“ otvorena već 1934. godine. Tuzla je prostran grad. Centar se seli iz starog dela grada koji tone. Iz takozvanih bunara se dobija na taj način što se buše rupe do sloja soli, zatim napune šuplinu vodom koja se otopi i koju potom pumpaju. Tako nastaje prazan prostor usled čega se teren spušta. „Pekov“ lokal je na ugroženom području.

Poslovodja Vilibor Todorović je sa pravom zabrinut jer se Tuzlanci sele u novogradnjeno naselje solitera a njegova trgovina samuje.

U takvom slučaju potrebni su veća aktivnost i reklama.

Čeprkajući po arhivi pronašli smo podatak da je poslovodja u Tuzli bio Karel Zajc, operativni šef OOUR-a „Mreža“. Otkud to kada znamo da je pravi Goranjac?

Njegov radni put bio je dosta šarolik. Zvanje prodavca „istekao“ je u poslovnicu Ljubljana I. Na poziv višegodišnjeg poslovodje Damjana Škerla, zajedno su dve godine proveli u „beogradskoj jedinici“. Otuda je put nastavio u Tuzlu gde je jedno vreme bio revizor dok se nije „ustalio“ u centrali.

PEKO U SARAJEVU

U Sarajevu poslovnica „Peko“ posluje od avgusta 1946. godine. Koristimo zakupljene poslovne prostorije. Poslovnica je u centru, nedaleko čuvene Baš-čaršije. Od 1950 poslovnicom je rukovodio Branko Radosavljević koji je januara ove godine otišao u zasluženu penziju.

Novi poslovodja, Andrej Juntez, kaže da će nastaviti putem kojim je duge godine išao Branko. Brinuće se, naravno, za što veći promet što, verovatno, neće biti ni teško pošto je to mlad kolektiv, a rezultati će se videti krajem godine.

Čana Čengić, najgovornijija u 15 članskom kolektivu, kaže: „Mi smo zadovoljan kolektiv. Nemamo problema. Žao nam je što su nas napustila dva druga. Poslovodja je nedavno otišao u penziju, a Petar će preu-

zeti novu prodavnicu u Sarajevu II. Svi zajedno se zalažemo za što bolje poslovanje i ostvarivanje ciljeva koje smo sebi zadali. Nadam se da će tako biti u buduću.“

Sarajevo, glavni grad SR Bo-

sne i Hercegovine, razvio se u politički, privredni i kulturni centar. Na Ilidži su Rimljani imali raskošne vile. A današnje Sarajevo osnovali su Turci. U starom delu grada su starine dostojne svakog poštovanja

kao, na primer, Careva džamija iz 1457. godine. Novo Sarajevo se razvilo na Sarajevskom polju. Definitivnu fizionomiju, reputaciju i uredjenost, Sarajevu dala je Olimpijada.

Razdělčice je u novoj trpezariji. svojom kućama. Rekovečlar

KAKO SE RADI U ORMOŽU?

Bivše skladište za rezervne delove u Fabrici šećera u Ormožu dobilo je sasvim drug izgled. Već skoro mesec dana ovde se odvija proizvodnja gornjih delova. Za vrpcom je 66 radnika. Već su izradili prve gornje delo-

ve. Njihovi proizvodi su za sportsku direktno brizganu ubuću (TRIM, TENIS, VENO). Kada bude isporučena i montirana i druga linija u pogonu, broj radnih mesta će se udvostručiti, zaposetiće ih ne-

zaposleni radnici iz Ormoža i okoline.

Olga Habjanič, šivilja gornjih delova, završila je školu za prodavače, ali zaposlenje nije dobila. Sada je zadovoljna što

ima zaposlenje. Već se i uživala i navikla na šivanje, iako je na početku bilo teško. Šest meseci je bila na obučavanju u Tržiču i sada je zajedno sa svojim drugaricama i drugovima srećna što je kod kuće dobila zaposlenje.

Stjepan Kocjan je šef pogona Ormož. Već nekoliko godina je naš saradnik a mnogi ga ne poznaju jer je radio na terenu. Inače, ovako nam se predstavio:

„Star sam 43 godine i imam 20 godina radnog staža. U Varaždinu sam završio srednju tehničku školu obučarske struke. Pre toga obučio sam se za izradu donjih delova a zatim još i gornjih. U „Viko“ Varaždin radio sam 6 godina na mestu šefa pripreme rada. Kada sam došao u Ivančicu organizovao sam proizvodnju dečjih cipela. Do tada se, naime, nisam bavio proizvodnjom gotove obuće. Pripremio sam kolekciju koja je naišla na vrlo dobar prijem. Godine 1978 sam na Beogradskom sajmu dobio prvu nagradu za dečje cipele ZLATNO LANE. Godine 1980 počeo sam u „Peku“ na radnom mestu kontrolora i preuzimača gornjih delova i gotove obuće od kooperanata.

Za rad u Ormožu odlučio sam se zato jer je blizu moje kuće. Rodom sam iz Jalkovca kraj Varaždina. Ovde se borimo sa svim početnim teškoćama. Mašine još nisu stigle i pitanje je da li će druga linija biti montirana u predviđenom roku. Zasada radi samo dopodnevna smena. Teško ćemo uspostaviti radnu disciplinu pošto već na početku nismo potpuno snabdeveni i nemamo opremu. Stoga će i ritam privikavanja biti sporiji, jer je za većinu radnika to prvo zaposlenje i još nemaju radne navike. Veliku pažnju ćemo posvetiti kvalitetu, naročito i zato jer to takva proizvodnja posebno zahteva. Jedan broj radnika i radnica su ozbiljni i zainteresovani za rad a neki se još nisu ozbiljno latili posla, pre svega oni koji stanuju kod svojih roditelja i na njihov račun.

Tako je govorio Stjepan. Šta da kažemo na kraju? Zaželimo mu mnogo uspeha i takvih radnih poteza da će stvoriti još jedno odeljenje 512, mada kaže da je to u dislociranom pogonu skoro nemoguće.

Olga Habjanič

Stjepan Kocjan

ZAPIS . . .

RITAM RADNOG DANA U TRBOVLJU

Kotlina je još u tami. Samo se iza obronaka brda naslućuje zora. Prvi autobus stiže rano da bi do početka radnog dana obavio još jednu vožnju.

Garderoba je oživela. Mnogo je to toga što bi jedni drugima imali da kažu, ali svaki trenutak treba da počne radni dan. Norme su „zaoštrene“ i zato dobro dodje svaka minuta koju „uhvatiš“ pre zvaničnog početka radnog dana.

Danas izgleda pogona u Trbovlju sasvim drukčije nego pre godinu dana kada je počela dogradnja. Sada je to već sasvim velika fabrika sa 500 radnih mesta. Svakog meseca se broj radnika povećava za do dvanaest. Prvobitna zgrada je potpuno preuređena za proizvodnju. Prateće delatnosti preseljene su u dozidane prostorije. U donjoj etaži su vratarnica, trpezarija, garderobe i sanitarni čvor. Na prvom spratu su skladišta, mehanička i elektro radionica i prostorije za režijske službe, to jest obračunska kancelarija i sekretarijat šefa OOUR-a.

Čitava bivša proizvodna hala preuređena je u krojačnicu koja je dobila 200 novih radnih mesta i odgovarajuću opremu za njih. Doduše, još nije nabavljena sva oprema a radnike postepeno zapošljavaju pošto se manja grupa lakše uključuje u proizvodnju. Kažu da je zapošljavanje novih radnika sporo.

Dobrih radnika skora da i nema. Prilikom testiranja otpada ih skoro polovina. Novozaposleni prvo obavljaju prostije poslove a zatim složenije i na taj način se obučavaju za više poslova.

Kvalitet, red i disciplina su na dosta visokom nivou. Poboljšanje kvalitete uvrstili su među prioritetne zadatke i kažu da će biti i izvršen.

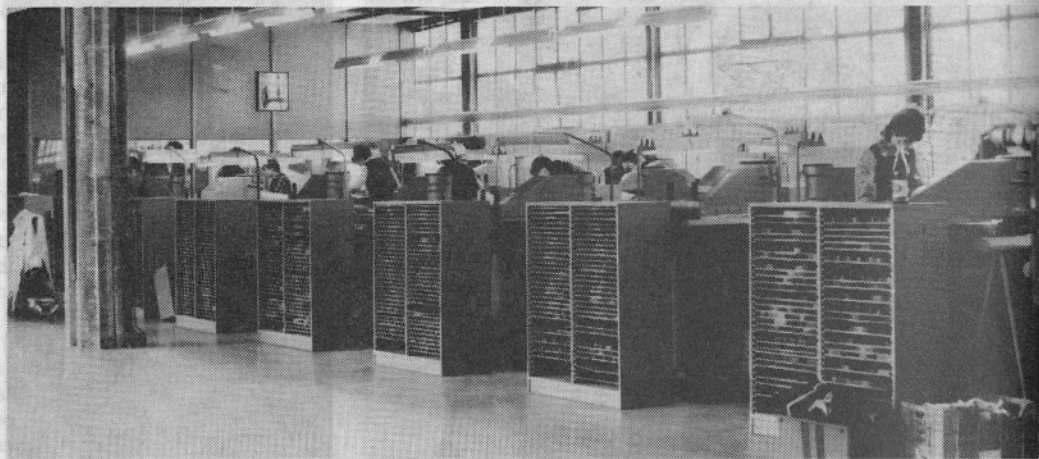
Rukovodilac OOUR-a Pavel Tadel je pred fabričkim vratima već u ranim jutarnjim satima kao da dolazi iz obližnjeg naselja a on, u stvari, svakodnevno prevaljuje dosta dug put. Putuje iz Tržiča i potrebno mu je do Trbovlja više od sata vožnje. Divim se ljudima koji pored uobičajenog radnog dana imaju snage i za tako naporan put. Prve konsultacije održavaju se

već izjutra. Sekačica gornje kože, Štefka Zalezina, ustanovila je da je koža izuzetno lošeg kvaliteta. Šta uraditi?

Od Zavoda za zapošljavanje nisu dobili strukturu radnika kakvu su tražili. Rukovodilac

OOUR-a ubedjuje predstavnike birokratije da su njihove potrebe takve i takve i da će pri-
mati mesečno oko 10 radnika i da će sve urediti što se tiče administriranja.

Automobil je na rampu dovezao kožu i drugi materijal a kroz jedan sat već će odvesti gordnije delove. To je svakodnevna veza sa matičnom fabrikom. Iz hotela „Rudar“ dovezli su užinu koja staje 135 dinara.

Proširenje proizvodnje za skoro 200 radnih mesta

Pavel Tadel

Sekačica gornje kože Štefka Zalezina: „Kako da odrežem dobar gornji deo kada je koža tako loša?“

Razdeliće je u novoj trpezariji.

Rad se nastavlja. Kazaljke na časovniku žure prema dvanaestom satu. Za preko 30 novih radnica organizovan je seminar za uvođenje u rad i provera znanja iz zaštite na radu i praktične vežbe gašenja požara vatrogasnim aparatima. Pokraj vratara žure radnice popodnevene smene dok one iz prve žure

svojim kućama. Rukovodilac OOUR-a seda u crveni auto „sto jedan“ i nakon nešto više od sata vožnje, jer je saobraćaj dosta gust, biće kod kuće. Ali, prvo će navratiti u vrataricu „Peka“ da potpiše sporazum.

Sledećeg dana proizvodni izveštaj je glasio: 361 radnik u OOUR-u Trbovlje, izradjeno 4.320 pari gornjih delova.

ŠUŠTARSKA NEDELJA

Već tradicionalna Šuštarska nedelja biće 1. septembra. Organizacioni odbor se već sastao i utvrdio program koji se neće bitno razlikovati od ranijih. Frajšprehung biće prikazan za

gledaoce i slušaoce, modna revija i izložba obuće. Kao gost nastupiće češki duvački orkestar a okosnicu „Šuštarske nedelje“ činiće, kao po običaju „šuštarski semenj“.

DOLŽANOVA KLISURA — SVETSKA GEOLOŠKA ZANIMLJIVOST

U Tržiču je 18. i 19. maja održana već 13. međunarodna izložba minerala i fosila. Ove godine su pokroviteljstvo preuzeli Skupština grada Zagreba, INA-nafta plin i Geološki zavod. Osnovni sadržaj izložbe činili su: minerali i fosili u okolini Zagreba i krapinski pračovek.

Posetioci izložbe i ljubitelji minerala i fosila razgledali su i Dolžanovu klisuru i prepešačili prvi deo geološke transverzale od Jezerskog do Jesenica.

Dolžanovu klisuru otkrili su austrijski geolozi već pre sto godina. U kamenju su vidljivi brojni fosilni ostaci na osnovu kojih se utvrđuje starost. Obično su takve stene obarale ili se nalaze u rudnicima a Dolžanova klisura ima vidljiv i otvoren prosek pa je stoga geolozi stavljaju u svetsku zanimljivost. Da bi omogućili pristup do retkosti u stenama, izgradili su takozvani „djavolji most“ koji je jako uznemirio ljubitelje prirode koji žele da klisuru sačuvaju neaknutom.

UPOZNAJMO IH...

Kolektiv poslovnice Ljutomer: Amalija Farkaš, Angela Pušenjak, Milan Kosi, poslovodja Alojz Nirdorfer, Marija Novak, Jelka Jurinec i Dragica Žabot.

Sadašnja poslovnica u Ljutomeru stara je osam godina. Stari lokal je bio u neposrednoj blizini. Trgovina je vrlo lepa, prostrana, sa uredjenim skladištom u podrumskim prostorijama u prometnom centru Ljutomera. Uslovi rada su dobri. Da su u Ljutomeru dobili tako lepu i veliku prodavnicu, nesumnjiva je zasluga poslovodje Alojza koji je trgovac celim srcem.

POSLOVANJE AFISA

Nameravali smo da objavimo rezultate poslovanja Afisa u prošloj godini ali još nismo do-

bili podatke. Zato o tome u narednom broju koji će već biti godišnjemodmorski obojen.

DOŠLI — OTIŠLI

U TVORNICU TR-ŽIČ

Zlodej Jernej, Jevtič Ljuba, Sajovec Izidora, Meglič Vesna, Cotelj Mateja, Jurišič Luce, Ocvirk Ljudmila, Juvan Polonica, Lovrinovič Milkica, Petrovič Marica, Bratuša Milan, Strelec Dušan, Dolenc Robertino, Slabe Mladen, Žitnik Miha, Smolej Ignac, Majstorovič Svetlana, Kosi Mirko, Šarkan Sabina, Gregorc Simona, Intihar Slavko, Tolakovič Krsto, Horvat Anton, Štefe Liljana, Kreže Nataša, Košak Tatjana, Džafarovič Esed, Borič Dare, Šparovec Romana, Branda Franc, Dizdarevič Sulejman, Meglič Franci, Šmejic Stanislav, Basara Stanka, Jocič Zorica, Jurkič Anto.

U BUDUĆNOST

Kavran Dušan, Balent Josip, Hizak Ivan, Turkovič Zlatko, Povijah Zvonko, Bulf Dražen, Canaki Božo, Novak Josip, Luksa Štefanija, Medjimurec Dragica, Picek Dubravka, Tišler Ivanka, Vadjunec Jasminka, Kotišček Josip, Hrupec Ružica, Obad Mladen, Kovač Jurica, Gerič Marija.

U MREŽU

Zagreb II — Jurki Krešimir, Bled — Ažman Barabara, Litijska — Rozman Antonija, Prevalje — Potočnik Monika, Murska Sobota — Farič Anica, Škofja Loka — Kandž Andreja, Sisak — Bogdanović Radmila, Zagreb III — Novaković Mica, Sremska Mitrovica — Popović Snežana i Titograd I — Vukašinović Stanislava.

IZ TVORNICI TR-ŽIČ

Eržen Mojca, Kramar Metka, Lakič Fatima, Vreča Damjan, Ljuič Dragivoje, Šavs Marija, Tadel Leposlava, Grašič Milena, Paurič Cvetka, Laibacher Sonja, Drnovšek Irena, Steban Aljoša, Gorenjec Jožica, Legat Helena, Bedina Dragica, Dornig Brigita, Perko Marjan, Stubljari Robert, Kuhar Jože, Tadel Aleš, Stajnik Igor, Meglič Peter, Novak Viktor, Osterman Ivanka, Šmid Marija, Aljančič Marija, Markič Valentina, Perko Angela, Hlebanja Neli, Studen Janez, Zagmajster Boris, Gaberc Rajko, Menkovič Renato, Tišler Jože, Zupan Jožefa, Januš Janjo, Vrežek Marija.

IZ BUDUĆNOSTI

Blagaj Franjo, Struski Mladen, Kapitan Katarina, Medjeral Marinko, Sabol Slavko, Curila Miroslav, Sukanec Damir, Stabi Ivan, Funtek Predrag, Bacani Darko, Topolko Zdenko, Kiric Zdenko, Janšič Franjo, Melnjak Vlado, Sagarek Nadica, Hrastič Vlatka, Ciglek Vesna, Slavetič Ljuba, Drumer Jasna

IZ MREŽE

Sevnica — Jamšek Marjetka, Tržič II — Toporiš Mateja, Zagreb III — Novaković Mica, Sarajevo — Radosavljevič Branko, Celje I — Brzaj Zlatka, Litija — Krefl Marija.

NAŠI PEDESETO-GODIŠNJACI

Estra Mirković — pomoćnik 2 u Poslovnici Novi Beograd
Marija Budalo — kombinovani poslovi u krojačnici 512
Angela Žunko — lepljenje navikane sare u odeljenju 523
Janez Zaletelj — poslovođa u Poslovnici, Ljubljana III
Leposlava Tadel — kontrola poluproizvoda u radionici gornjih delova 512
Marjan Ježek — izrada kalupa 562
Katarina Mekuć — spremanje i čišćenje gumare 540

Iskreno čestitamo!

OBRAZOVANJE UZ RAD

Darko Gosar iz odeljenja 500, diplomirao je II. stepen organizaciono-proizvodnog smera na Visokoj školi za organizaciju rada u Kranju.

Iskreno čestitamo!

POZDRAVI SA HIMALAJA

Iz podnožja gore Jajung Kang, pozdrave nam je poslao naš saradnik Filip Bence. Više o ekspediciji koja se tragično završila za Boruta Berganta, pričaćemo kada se vrati.

U paradi povodom Dana pobe u Beogradu učestvovali su i naši saradnici Dejan Bučin i Miro Omam i poslali su nam pozdrave.

Radno pre podne u Benediktu. Početne teškoće uhodavanja su prošle a nastavlja se borba za kvalitet.

ZAHVALNOST

Povodom odlaska u penziju iskreno se zahvaljujem na saradnji i za darove koje sam dobila od saradnika Finansijskog sektora i OOUR-a „Mreža“ kao i za nezaboravne časove oproštaja. Iskreno se zahvaljujem na pozivu poslovdji I. grupe, za lep poklon kao i za iskreni stisak ruke prilikom rastanka. Moja iskrena zahvalnost i poslovdji II. i III. grupe koji su me iznenadili pozdravima i lepim poklonima za uspomenu. Svih ču vas se sećati sa osećajem da smo prijateljski saradjivali i tako lakše prebrođivali bezbroj sitnih a ponekada i većih teškoća.

Svima želim dobro zdravlje i nadalje mnogo radnih uspeha.

Helena Legat

PRIZNANJE NAŠEM MODELARU

Na 34. međunarodnoj nedelji KOŽE I OBUČE u Zagrebu, naš model dečjih cipela Robert, modelara Janeza Golmajera, dobio je

PRIZNANJE ZA KVALITETNI PROIZVOD — ZLATNU STATUU, DIPLOMU I ZLATNU PLAKETU.

Model Robert kao najbolje dečje cipele odabrao je žiri publike a konkurs je organizovao UKIM — udruženje kreatora i modelara Jugoslavije. Robert je u kolekciji za domaće tržište za sezonu jesen-zima 1985/86 Namenjen je deci od vrtića do nižih razreda osnovne škole.

Janezu Golmajeru čestitamo na postignutom uspehu!

PRAZNIK ŽENA U NAJMLADJEM KOLEKTIVU RJ 513 BENEDIKT

Osmi mart, dan cveća i darova, dan majki i supruga, dan kada se postavlja pitanje kako obdariti majku, suprugu, prijateljicu i saradnicu? Buket crvenih ruža — znak pažnje, sreće i zadovoljstva — najlepší su dar! Ipak, nije tako. Za majku je najdragocenije nahraniti gladna usta svoje dece, svojih najbližih. I naše? Nesebično joj priteći u pomoć, umesto uvenule ruže spasiti barem jedan mladi život koji će se razcvetati kao hiljade crvenih ruža.

Takva su bila razmišljanja i moto kojima smo se rukovali u pripremama proslave dana žena. Stoga i nije slučajno što smo praznik majki i supruga slavili bez buketa cveća. Sreds-

tva koja smo namenili za buket, preko Crvenog krsta uplatili smo za pomoć gladnom stanovništvu Afrike. A nama je ostalo zadovoljstvo da smo nesebično i humano pomogli majkama čiji su svakodnevni pratioci glad i siromaštvo.

Svojim saradnicama, da ne bi ostale bez ica za svoj praznik, Osnovna organizacija sindikata i Saveza socijalističke omladine, sa utoliko većim elanom, pripremile su kraći kulturni program koji su izvele omladinske radne jedinice 513 i pioniri Osnovne škole Benedikt.

Vladimir Dokl
Predsednik IO OO SS „Peko“
Benedikt

RADNIČKE SPORTSKE IGRE

UKLJUČITI ŠTO VEĆI BROJ RADNIKA!

U cilju veće masovnosti i privlačnosti sportskih takmičenja za radnike, Opštinsko veće Saveza sindikata Tržić raspisuje takmičenja u radničkim sportskim igrama. U takmičenja su uključene sportske priredbe i takmičenja u čast Prvog maja — praznika rada — i 29. novembra — Dana Republike. Održavaju se takmičenja u partizanskom višeboju, krosu i atletici i takmičenja u zimskim sportskim disciplinama za sve osnovne organizacije Saveza sindikata.

Ekipna takmičenja u pojedinim disciplinama namenjena su članovima osnovnim organizacija Sindikata s ciljem da se takvim sastavom ekipa omogući da se u sportsko-rekreativna takmičenja uključi što veći broj radnika i osnovnih organizacija.

NEREŠIVE ENIGME ZA NAŠE PRODAVNICE

ŠTA STAVITI NA PRVO MESTO U PRODAVNICI — KUPCA ILI ADMINISTRACIJU?

Kuda vodi administriranje u našim prodavnicama, je pitanje koje se svakim danom nameće sve više. Za one koji bi o tome morali da porazmisle izgleda da to i nije problem. A i zašto bi bio problem kada imamo ljude da to uvek dobro urade. Na stranu s tim koliko je za to potrebno vreme koje bi, ako se pametno razmisli, moglo da se iskoristi za pametnije poslove.

Treba razmisliti naprimer o tome, čemu služe šifre u našim prodavnicama, pa i u proizvodnji, ili bilo gde drugde, ako znamo da one ništa ne znače. Dobijemo određenu cipeľu sa određenom šifrom, koja bi navodno trebala da određuje boju, a ono na kutiji jedna a u kutijama dve, tri, pa čak i po pet različitih boja. Znači tome ne služi. Možda služi za narudžbe na bazenskim konferencijama? Čista zablude. Naručiš jedno dobiješ deseto. U prodavnicama tako sada imamo isti model (istu boju) u tri različite šifre. Ako treba da služi zato da nam godišnji popisi traju po pet i više dana, ili da nam na obradi inventura radi revizija po deset do petnaest ili više dana, da nam obračuni prodaje „po šiframa“ traju po četiri dana (zvanično po četiri dana, a nezvanično čak i do deset dana), onda zaista neznamo šta radimo. Ili još gore reći da znamo šta radimo, ali nemamo čoveka koji bi u ovome bar nešto promenio i skratio muke svima nama. Kad kažem da su to muke, onda moram, pored napred navedenih, dati bar još jedan primer.

Narudžbe za P/P 1985. su dobrim delom stornirane. Opravdano. Medjutim i ranije a i sada dolaze zamene sa izvoznim ostacima, tako da nam katalog narudžbe postaje bezvredan, jer prodavnice više nemogu da prate šta je naručeno a šta isporučeno. Ne slažu se boje, ne slažu se sortimenti, ne slažu se količine. Dobijemo jednom izvozni ostatak desortiran, zatim isto to po drugoj šifri (istu boju) isto desortirano. Spojiti to i sortirati (razne šifre) ili držati odvojeno za prodaju, nije problem za one koji ne rade u prodavnici.

Treba reći na kraju i to da je više puta istican problem preglomazne administracije u prodavnicama i na bazenskoj i na radničkom savetu, ali niti je dat odgovor niti je nešto učinjeno da dobar deo ljudstva u našim prodavnicama bude tamo gde im je mesto (sa kupcima) a ne sa papirima.

R. Kostić,
poslovodja prodavaonice Niš I

IZ OOUR MREŽA I OVE GODINE ČEMO LETOVATI...

Treću godinu uzastopno, u letnjoj sezoni pripremimo naše kapacitete za letovanje naših radnika. Radnici OOUR-a „Mreža“ za tu akciju odlučili su se još pre nekoliko godina i u međuvremenu osigurali znatne kapacitete.

Glavne kapacitete će i ove godine predstavljati prikolice za odmor koje smo pripremili za letovanje još pre prvomajskih praznika i biće na raspolaganju do sredine septembra.

Kapacitete za odmor kupujemo sredstvima iz fonda zajedničke potrošnje i sredstava sindikalnih organizacija OOUR-a, izuzev OOUR-a „Budućnost“.

Ove godine nećemo moći bitnije povećati kapacitete jer smo zbog visokih zakupnina prvenstveno upućeni na vlastite objekte. A kupovina istih zavisi od visine udruženih sredstava SSP i udruživanja dela sindikalne članarine za rekreativnu delatnost. Medju radnicima „Peka“ smo u januaru sprovedi anketu.

Želeli smo utvrditi u kojoj su meri voljni da odvoje deo svojih LD za objekte za odmor. Dobijeni rezultati pokazuju da na uspeh takve akcije uopšte ne možemo računati. Ako ne prodajemo druge mogućnosti, moraćemo se pomiriti sa postepenim širenjem kapaciteta za odmor.

Naše prikolice za odmor postavilićemo u istarskim auto-

kampovima. Još nisu određene sve lokacije. Jedan broj prikolica smo zakupili u Martinšćici na Cresu.

I ovim člankom želim podstaći sve zainteresovane za korišćenje kapaciteta za odmor da se što pre prijave jer predpostavljamo da svi niste dobili obaveštenje o tome. Posebno želimo o toj mogućnosti informisati naše penzionere.

Prvi rok za prijave odredili smo do 25. marta. Iz iskustva znamo da će biti još dovoljno slobodnih kapaciteta, naročito u junu i septembru kao i u dane pre i posle kolektivnog odmora.

Objekte za odmor izdavaćemo na osnovu novog Pravilnika o korišćenju istih koji je baš sada na javnoj raspravi. Želimo da ga svi upoznate i date što više korisnih predloga i sugestija.

I u narednim brojevima ovoj tematici posvetićemo izvesni prostor, jer želimo da se svi što bolje upoznate sa našim naporima i mogućnostima. Najbrži oblik informisanja i nadalje će biti objavljivanje informacija u „čevljarovim obvestilima“ koja su na raspolaganju svim radnicima na njihovim radnim mestima. Želimo izići u susret što većem broju interesenata i omogućiti vam nešto jeftinije i priyatno letovanje na moru.

Hosnik

čevljari

Glasiolo delovne organizacije tovarne obutve PEKO Tržić n. sol. o. — Uređaj urednički odbor: Ivanka Horžen, Lojze Hostnik, Boris Janc, Matevž Jenkole, Janez Kališnik, Edo Košnjek, Brane Plajbes, Marija Slapar, Tomislav Zupan — Glavna in odgovorna urednica Marija Slapar — Naslov uredništva: „PEKO“ Tržić, telefon 50-260 int. 217. — Pri urejanju in izdavanju sodeluje center Delavske enotnosti za razvijanje obveščanja v združenem delu, grafična priprava Reprostudio Mrežar, tiska Tiskarna Kresija v nakladi 1800 izv. odov — Po mnenju republiškega komiteja za informiranje je glasilo uvrščeno med proizvode, za katere se ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.